

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **EKOLTES Hranice, a.s.**, se sídlem v Hranicích, Zborovská 606, zastoupeného JUDr. Miroslavem Svatoněm, advokátem se sídlem v Lipníku nad Bečvou, nám. T.G. Masaryka 93, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.1.2011 č.j. KUOK 4612/2011, ve věci stavebního povolení,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.1.2011 č.j. KUOK 4612/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 7.9.2010 č.j. OSU/21898/09-15, jímž bylo vydáno povolení na stavbu „*stavební úpravy bytového panelového domu spojené se změnou užívání části stavby za účelem zřízení samostatného tepelného zdroje pro vytápění a ohřev TU – teplé užitkové vody (samostatná plynová kotelna, sestávající ze tří plynových kondenzačních kotlů Vitodens – 60 kW) a přístavba*

fasádního komínu na nemovitosti Palackého č.p. 1513 na pozemku parc. č. 2653 v k.ú. Hranice“ (dále jen stavba).

V žalobě žalobce namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých, neověřených a zavádějících informací. Svá tvrzení odůvodnil v těchto žalobních bodech:

- 1) Žalobce nesouhlasí s výší ceny, kterou měl účtovat jako provozovatel centrální kotelny za 1 GJ, která měla činit 760,- Kč. Tento prvotní údaj je nutný pro správné a objektivní ekonomické porovnání cen a jestliže je nepravdivý, pak je nesprávný závěr celé zprávy auditora Ing. Z. P., CSc.
- 2) Podle žalobce není jasné, proč u uvedených 32 bytových jednotek je ve výpočtu uváděná potřeba celkem 1018 GJ tepla, když podle odběrů tepla za období 7-12/2009 a 1-6/2010 bylo celkem spotřebováno 747 GJ tepla. Pokles byl dán provedením energetických úsporných opatření (zateplení a výměna oken). Rozdíl v množství dodaného tepla opět ovlivňuje konečnou cenu za 1 GJ tepla.
- 3) Auditor ve své zprávě uvádí účinnost spalování kotlů ve výši 107 %. Podle žalobce lze počítat s účinností přeměny energie v plynu do teplé vody pro vytápění s maximální účinností 97,5 % (viz technické údaje kotlů). I taková spotřeba je však zpravidla pouze v laboratoři, v běžné praxi je nižší. Podle žalobce spotřeba zemního plynu za rok při možné účinnosti 97,5 % dle podmínek dodavatele plynu s výhřevností 10,64 kWh/m³ je při předpokládané spotřebě pro 32 bytových jednotek ve výši 750 GJ, je cca 20079 m³ za rok. Závěr výpočtu, že rozdíl mezi náklady na vytápění a vodu, v případě spotřeby zemního plynu 29932 m³/rok přinese úsporu 294.659,- Kč/rok a při spotřebě 31432 m³/rok pak úsporu ve výši 273.059,- Kč/rok, je rovněž nesprávný. Tvrzená finanční úspora tedy není doložená řádným výpočtem. Hlavní ekonomické a číselné údaje v pravděpodobném výpočtu nejsou pravdivé a nesplňují základní, provozní a ekonomické zákonitosti pro výrobu tepla v provozu domovní kotelny.
- 4) Žalobce nesouhlasí se závěrem ekonomického zhodnocení, že návrat investice do pořízené nové kotelny je cca 4, – 4,6 let, protože uvedené ekonomické informace neodpovídají skutečnosti. Ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 86/2002 Sb.) sice nestanoví, jakou formu má ekonomické zhodnocení mít, avšak výroba tepla a jeho případný prodej je cenově regulovatelnou veličinou. Náklady spojené s výrobou tepla jsou specifikovány v cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008. Jiné nebo jen některé náklady na výrobu tepla nelze v ekonomickém výpočtu konečné ceny tepla, což je i v případě domovní kotelny, uvádět či do výpočtu zahrnout nebo nezahrnout. V porovnání investic musí být uvedeny všechny srovnatelné náklady související s výrobou tepla.

Dále žalovaný uvedl, že ze stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru ochrany ovzduší ze dne 10.6.2009, které bylo vydáno k dotazu žalobce, vyplývá, jak má být aplikováno ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. V napadeném rozhodnutí není uvedena výhodnost investice do domovní kotelny výší čisté současné hodnoty ani vnitřním výnosovým procentem, které jednoznačně ukazují kompletní srovnání ceny za 1 GJ tepla z obou zdrojů (CZT x domovní kotelná) při započtení všech souvisejících nákladů nutných pro výrobu tepla. Tyto chybějící hodnoty potvrzují chybné a neúplné podklady rozhodnutí nejen žalovaného, ale i správního orgánu I.

stupně. Jinou možností výpočtu ekonomického zhodnocení výhodnosti investice do domovní kotelny, kterou doporučuje Ministerstvo životního prostředí, odbor ochrany ovzduší je využít v plném rozsahu vyhlášky č. 213/2001 Sb., kterou se vydávají podrobnosti náležitostí energetického auditu, v platném znění, přílohy č. 7. Tento zákon uvádí způsoby výpočtu, přičemž zdůrazňuje komplexnost a zdůvodnění všech nákladů spojených s investicí a jejím provozem. Všechny náklady nutné pro výpočet celkové ceny za vyrobený 1 GJ tepla opět přesně specifikuje cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008. Ekonomické srovnání těchto dvou investic – nákup tepla z CZT nebo výroba v domovní kotelně – musí obsahovat stejné položky – náklady na palivo a další energie, výše odpisů investice zařízení na 1 GJ, náklady na ruční provoz kotelny, náklady na revize ze zákona, náklady na opravy a jiné náklady kotelny přepočtené na vyrobený 1 GJ, finanční náklady na investici – způsob financování, popř. úroky (časová hodnota peněz) a jeho podíl přepočtený na 1 GJ a další náklady spojené s výrobou tepla přepočtenou na 1 GJ. Většina těchto nákladů v napadeném rozhodnutí není vůbec zmíněna. Žalobce má za to, že při srovnávacím výpočtu nebyly tyto náklady na výrobu tepla v domovní kotelně do výpočtu vůbec zahrnuty. Průkaz energetické náročnosti budovy a energetický audit se v žádném případě nevěnují podstatě zásobování stavby teplem. Řeší možnost snížení energetické náročnosti stavby, která vyplývá z její konstrukce, nikoli ze systému zásobování teplem. Majitelé jej musí ze zákona provést pro provádění následných úprav stavby pro snížení její energetické náročnosti. Tento průkaz není v odůvodnění rozhodnutí žalovaného ve vazbě na domovní kotelnu relevantní.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že stavební úřad rozhodoval na základě úplných podkladů a v souladu s ust. § 111 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon), neboť předložená projektová dokumentace měla všechny náležitosti vyžadované vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění. Byly napraveny nedostatky dokumentace, které byly stavebnímu úřadu vytknuty v předchozím rozhodnutí žalovaného. Stavebníci předložili požadované ekonomické zhodnocení podle § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. zpracované Ing. J. S., autorizovaným technikem pro techniku prostředí staveb, specializace vytápění a vzduchotechnika. Zde uvedený výpočet roční úspory tepla a návratnosti investice ověřil žalovaný vlastním posouzením a ztotožnil se se závěry předloženého ekonomického vyhodnocení zpracovaného na podkladě předloženého energetického auditu auditora Ing. Z. P., CSc. Z provedených výpočtů je zřejmá značná finanční úspora ve prospěch navrhovaného nového zdroje vytápění a teplé vody. Rovněž je nutno potvrdit závěr ekonomického zhodnocení o návratnosti pořízené investice. K námitce žalobce, že předložené ekonomické zhodnocení neodpovídá požadavkům na zpracování takového dokladu stanoveným cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 2.9.2008 a k cenám tepelné energie a ani údaje v něm uvedené neodpovídají skutečnosti, žalovaný uvedl, že odkazované aktualizované znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu se týká podmínek sjednání cen tepelné energie a závazného postupu při kalkulaci cen, nikoliv vlastního zhodnocení ekonomické výhodnosti navrhovaného stavebně-technického řešení vlastního tepelného zdroje vytápění a ohřev teplé užitkové vody. Ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. stanoví, že právnické i fyzické osoby povinny, je-li to pro ně technické možné a ekonomicky přijatelné u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb, využít centrálních zdrojů tepla, popř. alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho

provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie. Citovaný zákon ani jiný související právní předpis nepředepisuje, jakou formou má ekonomické zhodnocení výhodnosti výstavby vlastní kotelny mít, naopak lze přiznat stavebníkům, že měli snahu prokázat oprávněnost stavby vlastního tepelného zdroje doložením průkazu energetické náročnosti budovy a energetického auditu. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že stavební řízení bylo zahájeno oznámením o zahájení stavebního řízení ze dne 23.11.2009, v němž Městský úřad Hranice jako správní orgán I. stupně (dále jen správní orgán I. stupně) sdělil účastníkům řízení, že mohou své námitky a případné důkazy uplatnit nejpozději do 10 dnů ode dne doručení tohoto oznámení, jinak k nim nebude přihlédnuto. Žalobce jako účastník řízení doručil dne 3.12.2009 správnímu orgánu I. stupně námitky, v nichž uvedl, že stavbou dojde ke znehodnocení investic, tj. plynové kotelny K25 sídliště Hromůvka, která byla rekonstruována v roce 2004 pro vchody domu č.p. 1505 – 1511, 1518 – 1524 a také pro další domy, které již byly dříve odpojeny. Dále žalobce namítl, že dojde ke zvýšení počtu kotlen, tj. ke zvýšení počtu zdrojů znečištění ovzduší v centru města Hranic. Rovněž namítl, že dojde ke snížení účinnosti zdroje, tj. jeho vlastní kotelny a dále, že nedojde k úměrnému snížení emisí v poměru ke snížení sníženým prodejem GJ tepla. Dále předložil své výpočty spotřeby GJ tepla domu č.p. 1513 v letech 2006 až 2008 a 1-6/2009. Upozornil rovněž, že město Hranice má zpracovanou a schválenou energetickou koncepci města Hranic, a proto a ze všech těchto důvodů nesouhlasí s vybudováním nového tepelného zdroje. Současně požaduje zpracovat emisní situaci na blokovou kotelnu K25 a zpracovat emisní situaci pro každý dům, který je napojen na centrální kotelnu K25 zvlášť tak, jako by zde byly vybudovány samostatné domovní kotelny. Teprve porovnání těchto emisních situací může vést k posouzení, zda dojde ke zhoršení již tak nedobrého životního prostředí ve městě. Dále vznesl požadavek předložení ekonomických propočtů, které vedou k budování domovní kotelny. Rozhodnutím ze dne 4.1.2010 č.j. OSU/21898/09-6 bylo vydáno stavební povolení. Toto rozhodnutí bylo na základě odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 25.6.2010 č.j. KUOK 63946/2010, kterým bylo žalovaným uloženo správnímu orgánu I. stupně doplnění dokazování prokázáním ekonomické výhodnosti stavby podle ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. V dalším řízení byly podklady pro vydání rozhodnutí doplněny o ekonomické zhodnocení vypracované Ing. S. na základě energetického auditu předmětného domu vypracovaného Ing. Z. P., CSc. a energetického průkazu budovy vypracovaného POR – sdružení. Účastníci řízení byli vyrozuměni přípisem z 16.8.2010 o pokračování ve stavebním řízení, přičemž byli vyzváni, aby uplatnili své námitky, popř. důkazy, nejpozději do 10 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění. Dle seznamu dodejek založených ve správním spise bylo toto oznámení doručeno žalobci dne 18.8.2010. Dle úředního záznamu se dne 8.9.2010 dostavil do sídla správního orgánu I. stupně statutární zástupce společnosti žalobce a požádal o nahlédnutí do spisu. Této jeho žádosti bylo vyhověno a současně mu byla na jeho žádost vyhotovena kopie ekonomického zhodnocení zpracovaného Ing. S. Dne

7.9.2010 pod č.j. OSU/21898/2009-15 bylo správním orgánem I. stupně vydáno stavební povolení. Dne 14.9.2010 podal žalobce odvolání, v němž namítl ve vztahu k ekonomickému zhodnocení výhodnosti výstavby domovní kotelny námitku, že neodpovídá požadavkům na zpracování takového dokladu stanoveným cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 ze dne 8.9.2008 k cenám tepelné energie, přílohy č. 2 a ani údaje v něm uvedené neodpovídají skutečnosti, k čemuž stavební úřad při vydání stavebního povolení nepřihlédl. O tomto odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, v jehož odůvodnění žalovaný jednak dospěl k závěru, že byly napraveny nedostatky dokumentace vytknuté stavebnímu úřadu v předchozím rozhodnutí žalovaného, když bylo doloženo požadované ekonomické zhodnocení podle § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. a k námitce žalobce uvedené v odvolání uvedl, že odkazované aktualizované znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 se týká podmínek sjednání cen tepelné energie a závazného postupu při kalkulaci cen, nikoli vlastního zhodnocení ekonomické výhodnosti navrhovaného stavebně-technického řešení vlastního tepelného zdroje vytápění a ohřev teplé užitkové vody. V této souvislosti dále poukázal na citaci ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. s tím, že tento právní předpis nepředepisuje formu ekonomického zhodnocení výhodnosti stavby vlastní kotelny. V posuzované věci pak je nutno stavebníkům přiznat snahu prokázat oprávněnost stavby doložením průkazu energetické náročnosti budovy a energetického auditu.

Podle ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání, a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Podle ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. právnické a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.

Podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto.

Veškeré vznesené žalobní námitky směřují proti obsahu ekonomického auditu vypracovaného Ing. Z. P., CSc. a proti ekonomickému zhodnocení výhodnosti stavby zpracovaného Ing. S. Ve smyslu shora citovaného ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona je stavební řízení ovládáno koncentrační zásadou, což znamená, že všechny námitky musí být vzneseny ve lhůtě stanovené správním orgánem s tím, že k později

podaným námitkám nebude přihlédnuto. Ustálená judikatura správních soudů k zásadě koncentrace stavebního řízení (byla obsažena také v předchozí právní úpravě, tj. v § 61 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) vnímá tuto procesní zásadu tak, že k námitkám proti projednávané stavbě, které účastník stavebního řízení neuplatní ve lhůtě pro to stanovené a ani je neuvede v podaném odvolání proti rozhodnutí o stavebním povolení, správní soud nepřihlédne, pokud se netýkají konkrétního porušení kogentního předpisu hmotného nebo procesního práva. V posuzované věci bylo stavební řízení zahájeno oznámením o jeho zahájení ze dne 23.11.2009. Žalobce ve svém podání ze dne 3.12.2009 vnesl námitky, mj. také požadavek předložení ekonomických propočtů, které vedou k budování domovní kotelny a k odpojení od centrální kotelny. Správní orgán I. stupně k této námitce žalobce nepřihlédl a vydal rozhodnutí o povolení stavby dne 4.1.2010, proti němuž se žalobce odvolal. Odvolací námitka absence ekonomického zhodnocení stavby ve smyslu ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. byla také důvodem ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí v odvolacím řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 25.6.2010 č.j. KUOK 63946/2010. V dalším řízení správní orgán I. stupně vyzval stavebníka k doplnění podkladů rozhodnutí o ekonomické zhodnocení ve smyslu ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. a toto zhodnocení bylo také vypracováno a předloženo spolu s podklady, které k jeho vypracování sloužily, a to energetickým auditem a energetickým průkazem budovy. V dalším řízení se žalobce sice seznámil s těmito podklady rozhodnutí, a to nahlédnutím do správního spisu, kdy si současně vyžádal kopii ekonomického zhodnocení stavby, žádné námitky proti podkladům rozhodnutí však nevznese a po vydání nového prvostupňového rozhodnutí podal odvolání, v němž namítl pouze to, že ekonomické zhodnocení výhodnosti výstavby domovní kotelny neodpovídá požadavkům na zpracování takového dokladu stanoveným cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 7/2008. Dále uvedl, že údaje v něm uvedené neodpovídají skutečnosti. Z obsahu správního spisu je tedy seznatelné, že původní absence ekonomického zhodnocení z hlediska § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. byla v průběhu dalšího řízení odstraněna. Je však nutno zdůraznit, že žalobce vůči tomuto podkladu rozhodnutí v dalším řízení nevznese žádné námitky ve stavebním řízení, ačkoliv se s jeho obsahem prokazatelně seznámil a ačkoliv mu byla taková možnost dána stanovením lhůty správního orgánu I. stupně k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Nutno podotknout, že s podklady rozhodnutí se žalobce seznámil až po uplynutí lhůty poskytnuté správním orgánem k tomuto úkonu. Až v odvolání vnesl žalobce v podstatě dvě námitky, z nichž první spočívala v tom, že tento podklad rozhodnutí neodpovídá požadavkům na zpracování takového dokladu stanoveným cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 k cenám tepelné energie, a to přílohy č. 2. Druhou námitku formuloval pak, že údaje v tomto podkladu uvedené neodpovídají skutečnosti. Žalobcem zmiňované cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008 k cenám tepelné energie je právním předpisem, který stanoví základní podmínky pro ceny tepelné energie a také závazný postup při kalkulaci ceny tepelné energie a sjednání ceny tepelné energie. Příloha č. 2 tohoto předpisu pak obsahuje úpravu kalkulace ceny tepelné energie. Žalobce v podaném odvolání však uvedl pouze to, že ekonomické zhodnocení stavby neodpovídá požadavkům na zpracování takového dokladu stanoveným tímto právním předpisem, neuvedl však už, v jakém směru mu neodpovídá, resp. v jakých výpočtech je s ním v rozporu. Je přitom nutno podotknout, že žádný výslovný požadavek na zpracování ekonomické přijatelnosti možného tepelného zdroje ve smyslu ust. § 3 odst. 8 zákona č. 86/2002 Sb. uvedený právní předpis neobsahuje. Za této situace je tato formulace odvolacího bodu velmi obecná,

takže žalovaný se s ní správně v napadeném rozhodnutí vypořádal pouze upřesněním, čeho se tento žalobcem označovaný právní předpis týká a že podle jeho názoru není předpisem upravujícím zhodnocení ekonomické výhodnosti stavebně-technického řešení vlastního tepelného zdroje. Toto vypořádání se s odvolací námitkou s ohledem na její stručnost a pouze rámcové vymezení považuje krajský soud za dostačující. Pokud jde o druhou námitku vznesenou v odvolání, tj., že údaje uvedené v ekonomickém zhodnocení stavby neodpovídají skutečnosti, platí pro ni obdobně, že je formulována zcela obecně, kdy není zjistitelné, které skutečnosti obsažené v tomto ekonomickém zhodnocení má žalobce na mysli a v čem, příp. v jakém rozsahu neodpovídají skutečnosti a jaká je podle žalobce tato skutečnost, jež je podle něj v rozporu s obsahem ekonomického zhodnocení stavby. Žalobce v rámci svého odvolání tedy nevznese žádné námitky proti obsahu energetického auditu, který byl podkladem ekonomického zhodnocení stavby, ani proti jednotlivým výpočtům a hodnotovým údajům, které jsou v ekonomickém zhodnocení stavby obsaženy. Z obsahu správního spisu přitom není patrné, že by žalobci cokoliv bránilo v uplatnění konkrétních námitek proti ekonomickému zhodnocení stavby již v průběhu stavebního řízení, příp. v podaném odvolání a o svých procesních právech byl v průběhu řízení řádně poučen. Rovněž měl přitom k dispozici kopii ekonomického zhodnocení stavby, které si od správního orgánu vyžádal v souvislosti s nahlédnutím do spisu. Za těchto okolností neshledal krajský soud důvodným, aby se v posuzované věci odchýlil shora citované judikatorní praxe (rozsudek NSS ze dne 18.6.2008 č.j. 9 As 80/2007-66) a k námitkám vzneseným v žalobě, které však mohly být uplatněny již ve stavebním řízení, případně v odvolání, nepřihlédl, když současně nedospěl k závěru, že by se týkaly konkrétního porušení kogentního předpisu hmotného nebo procesního práva. Žalobce ve svých procesních právech, jak již bylo shora uvedeno, nebyl nijak zkrácen, když byl o nich správním orgánem náležitě poučen. Z těchto důvodů krajský soud k námitkám proti ekonomickému zhodnocení stavby vzneseným v žalobě a zde také v konkrétní podobě poprvé rozpracovaným, které však mohly být uplatněny již ve stavebním řízení, příp. v řízení odvolacím, nepřihlédl. Bylo věcí vlastní odpovědnosti a procesní opatrnosti žalobce, aby využil svého práva a vznesl námitky během správního řízení v celé šíři způsobem odpovídající koncentrační zásadě a bylo také v jeho výlučné dispozici, do jaké míry využil svých práv v řízení před správním orgánem I. stupně i žalovaného. Žalobci nic nebránilo v tom, aby v průběhu správního řízení vznesl i ty námitky, které poprvé uplatnil až v žalobě. Pokud tak neučinil dříve, nelze nyní vytýkat správním orgánům, že při svém rozhodování nezohlednily i tyto aspekty a nelze z těchto důvodů považovat napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné nebo nezákonné.

Jelikož žalobní námitky krajský soud neshledal důvodnými, rozhodl podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. o zamítnutí žaloby. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovanému, který měl ve věci úspěch, podle obsahu soudního spisu s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Výrok o náhradě nákladů řízení zúčastněných osob je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud,

případně na její návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti nenastaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. dubna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu